

27.5.2010

Dnro 2479/4/08

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuja

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Juha Haapamäki

OMAISUUDEN PALAUTTAMINEN LAIMINLYÖTIIN TAKAVARIKON PÄÄTTYTTYÄ

1 KANTELU

Kantelija arvosteli asianajajansa (asiamies) 24.7.2008 laatimassa kantelukirjoituksessa Espoon kihlakunnan poliisilaitoksen menettelyä takavarikkoasiassa. Poliisi oli takavarikoinut kantelijaa koskevan esitutinnan yhteydessä käteistä rahaa ja koruesineitä. Kantelija katsoi, että poliisi oli pitänyt hänen varojaan ja irtainta omaisuuttaan laittomasti hallussaan sen jälkeen, kun käräjäoikeuden myöntämä syytteen nostamisen määräaika oli maaliskuussa 2008 päättynyt. Poliisi oli myös mitä ilmeisimmin jättänyt noudattamatta syyttäjän ohjeen palauttaa rahat ja korut kantelijalle.

3 RATKAISU

3.1 Tapahtumatietoja

Kantelijaa epäiltiin muun muassa törkeästä huumausainerikoksesta. Tuon esitutinnan yhteydessä poliisi takavarikoi maaliskuussa 2007 muun muassa rahaa yhteensä 5.710 euroa ja 110 kappaletta erilaisia koruesineitä.

Rahoista palautettiin osa niiden omistajalle (ei kantelijalle) toukokuussa 2007, mutta takavarikkoon jäi edelleen 3.890 euroa. Käräjäoikeus pidensi poliisin pyynnöstä syytteen nostamisen määräaika useaan otteeseen. Viimeksi näin tehtiin marraskuussa 2007, jolloin määräaika pidennettiin 14.3.2008 asti.

Esitutkinta valmistui tammikuussa 2008 ja asia siirtyi syyteharkintaan kihlakunnansyyttäjälle. Nyt puheena olevat rahojen ja korujen takavarikot olivat tuolloin edelleen voimassa. Kihlakunnansyyttäjä ei hakenut pidennystä syytteen nostamisen määräaikaan.

Kantelijan asiamies (asianajaja) otti takavarikkoasiassa 9.4.2008 yhteyttä rikosylikomisarioon, joka oli ohjannut häntä kääntymään asiassa kihlakunnansyyttäjän puoleen. Samalla rikosylikomisario oli huomauttanut asiamiehelle siitä, että kantelijalla oli asioita ulosotossa.

Asiamies oli ollut yhteydessä kihlakunnansyyttäjään, joka oli heti samana päivänä 9.4.2008 lähettänyt rikosylikomisariolle sähköpostiviestin, jossa hän toteaa muun muassa seuraavaa. "Takavarikko on vanhentunut 15.3.2007 [po.2008] (syyttäjän pöydällä) eikä esitetty näyttö huomioon ottaen ole tarvetta

hakea uutta takavarikkoa. Pyydänkin palauttamaan em. omaisuuserät (kohdat 4,6 ja 7) takavarikosta (kantelijan nimi) ... (Asianmiehen nimi) voi ilmoittaa, milloin (asiamiehen nimi) tulee noutamaan omaisuuden takaisin (kantelijan nimi)." Takavarikkopöytäkirjan em. kohdat tarkoittavat juuri nyt puheena olevaa käteistä rahaa ja koruesineitä.

Rikosylikomisario kertoo lukeneensa kihlakunnansyyttäjän viestin 14.4.2008. Hän kertoo antaneensa alaisilleen tehtäväksi selvittää kantelijan mahdolliset ulosottoasiat ja samalla ilmoittaa ulosottoviranomaisille omaisuuden vapautumisesta takavarikosta. Rikosylikonstaapeli kertoo saaneensa tehtäväksi tarkistaa kantelijan ulosottoasiat ja "toimittaa varallisuus sinne". Rikosylikonstaapeli kertoo olleensa yhteydessä ulosottoon, muttei muista milloin tämä tapahtui.

Asianajaja lähetti 20.4.2008 kihlakunnansyyttäjälle telefaxin vaatien rahojen ja korujen palauttamista. Kihlakunnansyyttäjä kertoo keskustelleensa asiasta asianajajan kanssa melko pian tämän jälkeen tavatessaan häntä käräjäoikeudessa.

Saadun selvityksen mukaan Espoon kihlakunnan poliisilaitokselta oltiin 28.4.2008 puhelimitse yhteydessä kihlakunnanulosottomieheen. Hän sai tuolloin tietää, että poliisilla oli hallussaan kantelijalle kuuluvia rahavaroja ja koruesineitä. Kihlakunnanulosottomies ulosmittasi heti 28.4.2008 puheena olevat käteisvarat 3.890 euroa, mikä päätös lähetettiin kantelijalle hänen väestörekisterin mukaiseen osoitteeseensa. Tätä ulosmittausta oikaistiin myöhemmin viran puolesta siten, että kantelijalle palautettiin suojaosuutena 895,50 euroa.

Lisäksi kihlakunnanulosottomies lähetti poliisilaitokselle 28.4.2008 viestin jossa hän totesi muun muassa seuraavaa. "Pyydän ystävällisesti, että säilytätte (kantelijan nimi) korut (noin 110 kpl) siihen saakka, kunnes kollegani (nimi) on paikalla 2.5.2008. Käteisvaroista on tehty erillinen ulosmittauspöytäkirja, jolla ne on luovutettu allekirjoittaneen haltuun ulosottovelkojen lyhentämiseksi."

Kun kihlakunnanulosottomiehen kollega palasi töihin 2.5.2008, hän pyrki kertomansa mukaan selvittämään, milloin koruja ollaan palauttamassa kantelijalle. Kollega kertoo saaneensa toukokuun lopulla selville, ettei koruja ollut vielä palautettu. Hän ulosmittasi 23.5.2008 puheena olevat 110 korutuotetta, jotka hän arvioi yhteensä 700 euron arvoiseksi. Myös tämä päätös toimitettiin kantelijalle.

3.2

Oikeusohjeita

Pakkokeinolain (PKL) 4 luvun 11 §:n mukaan takavarikko on kumottava niin pian kuin se ei ole enää tarpeen. Takavarikko on kumottava myös, jollei syytettä sen aiheuttaneesta rikoksesta nosteta neljässä kuukaudessa esineen takavarikoimisesta. Tuomioistuimien pidättämiseen oikeutetun virkamiehen edellä tarkoitettuna määräaikana tekemästä pyynnöstä pidetään tätä aikaa korkeintaan neljäksi kuukaudeksi kerrallaan.

Saman luvun 14 §:n mukaan takavarikon kumoamisesta päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies. Milloin tuomioistuin on päättänyt takavarikoimisesta tai määrännyt 13 §:ssä tarkoitettua vaatimuksesta antamallaan päätöksellä takavarikon pidettäväksi voimassa taikka oikeudenkäynnissä on esitetty takavarikoituun esineeseen kohdistuva vaatimus, asiasta päättää kuitenkin tuomioistuin. Nytkäsiteltävänä olevassa tapauksessa on kysymys tilanteesta, jossa takavarikon kumoamisesta on voinut päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies, kuten esimerkiksi kihlakunnansyyttäjä.

Ennen ulosmittausta tehtävistä täytäntöönpanoa turvaavista toimista säädetään ulosottokaaren 3 lu-

vun 18–20 §:ssä. Niiden mukaan jollei ulosmittausta voida heti toimittaa esteellisyyden, kuulemisen, asiakirjan puuttumisen, omistusta koskevan epäselvyyden tai muun seikan johdosta, ulosottomies saa suorittaa väliaikaistoimen, jos se on tarpeen täytäntöönpanon jatkumisen turvaamiseksi. Väliaikaistoimena ulosottomies voi ottaa omaisuutta haltuunsa, antaa velalliselle tai sivulliselle kiellon luovuttaa omaisuutta, maksukiellon tai muun vastaavan kiellon, pyytää tarvittavan merkinnän tekemistä rekisteriin, järjestää omaisuuden vartioinnin taikka suorittaa muun vastaavan toimen. Väliaikaistoimen saa suorittaa muukin kuin vastaava ulosottomies ja myös kihlakunnanulosottomies kihlakunnanvoudin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvassa asiassa. Väliaikaistoimella on sama vaikutus kuin ulosmittauksella. Väliaikaistoimi on peruutettava välittömästi, kun toimeen ei ole enää aihetta ja viimeistään kolmen viikon kuluttua sen tekemisestä.

3.3

Arviointia

Saadun selvityksen mukaan ei ole ollut epäselvyyttä siitä, että kyseiset koruesineet ja käteinen raha olivat kantelijan omaisuutta. Kun viranomaiset ovat pitäneet niitä hallussaan vastoin kantelijan tahtoa, tulisi tälle menettelylle olla laissa säädetty peruste. Korostan, että poliisilla on ollut tiedossaan, että kantelija vaatii ko. omaisuutta itselleen.

Takavarikon alkuperäistä laillisuutta ei ole asetettu kyseenalaiseksi. Ongelmana tässä tapauksessa ovatkin tapahtumat sen jälkeen, kun PKL:n 4 luvun 11 §:n nojalla myönnetty syytteen nostamisen määräaika oli 14.3.2008 päättynyt. Kysymys on useiden eri viranomaisten menettelystä. Käsittelen seuraavassa niiden toimintaa aikajärjestyksessä.

Lähtökohtana on, että kun takavarikko on kumottu, on toimenpiteen kohteena ollut omaisuus palautettava omistajalleen mahdollisimman nopeasti (näin esimerkiksi hallituksen esitys 14/1985 s. 70).

Omaisuuden palauttaminen - tai palauttamatta jättäminen - omistajalleen ja se, että poliisi omaaloitteisesti ottaa yhteyttä ulosottoviranomaiseen ilmoittaakseen sille poliisin toimenpiteen kohteena olevan henkilön varoista, ovat lähtökohtaisesti erikseen arvioitavia kysymyksiä. Tässä tapauksessa keskitytään ensin mainittuun ongelmaan. Oma-aloitteista ilmoittamista ei ole pidettävä lainvastaisena, eikä siinä nähdäkseni ole kysymys niinkään yksittäisen poliisimiehen kuin poliisin yleisesti omaksumasta käytännöstä. Tämän vuoksi käsittelen tätä menettelyä erikseen yleisesti kohdassa 3.4.

3.3.1

Syyttäjän menettely

PKL:n mukaan takavarikko on aina erikseen kumottava. Se ei siis raukea itsestään silloin, kun PKL:n 4 luvun 11 §:n nojalla myönnetty syytteen nostamisen määräaika päättyy. Tämä on nimenomaisesti todettu PKL:n esitöissä (em. hallituksen esitys s.69–70) ja se käy ilmi myös puheena olevasta lainkohdasta (... takavarikko on kumottava myös, jollei ...).

Tilanne oli toinen ennen PKL:n säätämistä, koska tuolloin laissa oli säännös takavarikon raukeamisesta, jos syytettä ei nostettu kuudessa viikossa takavarikoinnista (jota aikaa voitiin sinänsä pidentää). Myös oikeuskirjallisuudessa todetaan, että takavarikko ei raukea itsestään, vaan se on kumottava (Helminen ym: Esitutkinta ja pakkokeinot s.630).

Käsitykseni mukaan on myös vakiintuneesti katsottu, että kun asia on syyteharkinnassa, takavarikosta päättää lähtökohtaisesti syyttäjä. Tästä ei sinänsä ole erikseen laissa säädetty, mutta tällaisen tul-

kinnan tueksi on vedottu muun muassa esitutkintalain 15 §:n 3 momenttiin. Sen mukaan asianosaisen pyytämistä tutkintatoimenpiteistä päättää esitutkinnan aikana tutkinnanjohtaja, mutta kun asia on siirretty syyttäjälle, niistä päättää syyttäjä.

Voinkin yhtyä apulaisvaltakunnansyyttäjä Kalskeen käsitykseen siitä, että syyttäjän tulee seurata muun muassa takavarikkojen määräaikoja ja että kihlakunnansyyttäjän olisi tullut tehdä ratkaisunsa syyteharkinnassaan olevan asian takavarikon voimassaolosta heti syytteen nostamista koskevan määräajan päätyttyä 14.3.2008 eikä vasta kolmen viikon päästä.

Toisaalta kihlakunnansyyttäjä on kumonnut takavarikon heti samana päivänä, kun asianajaja oli ottanut häneen yhteyttä. Poliisin PATJA-järjestelmään on selvityksen mukaan päiväyksellä 9.4.2008 tehty takavarikon lopetuspäätökset kyseisten omaisuuserien osalta. Kihlakunnansyyttäjä ei ole voinut konkreettisesti palauttaa omaisuutta kantelijalle, vaan se on ollut omaisuutta säilyttävän poliisiviranomaisen tehtävä.

Pidänkin riittävänä, että kiinnitän kihlakunnansyyttäjän huomiota takavarikoiden määräaikojen seurantaan. Lisäksi saatan hänen tietoonsa, että takavarikko ei raukea itsestään syytteen nostamisen määräajan kuluttua, vaan se on erikseen kumottava.

3.3.2

Poliisin menettely

Sen jälkeen kun kihlakunnansyyttäjä 9.4.2008 kumosi takavarikot, ei poliisilla ole käytettävissä olevan selvityksen mukaan ollut laillista perustetta pitää kantelijan omaisuutta hallussaan vastoin tämän tahtoa.

Rikosylikomisario kertoo saaneensa tiedon korujen ja käteisen rahan takavarikoiden kumoamisesta 14.4.2008. Hän on myös tiennyt, että kantelija vaatii omaisuutensa palauttamista ja että kantelijan asiamies oli asianajaja. Kihlakunnansyyttäjäkin oli nimenomaisesti ohjeistanut rikosylikomisariota ilmoittamaan asiamiehelle, milloin omaisuuden voi hakea. Omaisuuden palauttamiselle ei siis ole esitetty olleen käytännöllisiä esteitä.

Rikosylikomisario ei kuitenkaan ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin omaisuuden palauttamiseksi kantelijalle esimerkiksi ottamalla yhteyttä asiamieheen. Sen sijaan hän alkoi selvittämään kantelijan mahdollisia ulosottoasioita. Se, että poliisi ryhtyi selvittämään mahdollisia ulosottoasioita tai se, että poliisi otti yhteyttä ulosottoviranomaisiin, ei kuitenkaan perustanut poliisille oikeutta pitää hallussaan kantelijan omaisuutta. Nämä toimenpiteet eivät ole olleet laillinen peruste olla palauttamatta takavarikosta vapautunutta omaisuutta sitä vaatineelle kantelijalle. Länsi-Uudenmaan ulosottovirastosta saadun selvityksen mukaan poliisi ei ole ollut ulosottoviranomaisiin yhteydessä ennen kuin vasta 28.4.2008.

Saadun selvityksen mukaan käteisen rahan (3.890 euroa) osalta syntyi vasta 28.4.2008 oikeudellisesti hyväksyttävä peruste olla palauttamatta rahoja kantelijalle, kun ne ulosmitattiin.

Korut ulosmitattiin vasta 23.5.2008 eli reilusti yli kuukausi sen jälkeen, kun takavarikko oli kumottu. Kihlakunnanulosottomiehen 28.4.2008 päivätty viesti poliisilaitokselle ei ole ollut ulosottokaaren mukainen väliaikaistoimi, eikä se ole perustanut poliisille oikeutta olla palauttamatta koruja kantelijalle. Totean myös, että viestissä ei edes pyydetty poliisia säilyttämään koruja pitempään kuin 2.5.2008

saakka. Tähänkin nähden ei ole tarpeen enemmälti arvioida sitä, onko poliisi voinut luottaa siihen, että ulosottoviranomainen antaa ohjeita toimivaltansa rajoissa.

Poliisi on siten 14.4.2008 alkaen pitänyt kantelijan omaisuutta hallussaan ilman laillista perustetta ulosmittauksiin saakka. Rikosylikomisarion vetoamalla sisäasiainministeriön ohjeella ei voida ohittaa lakia eikä se siten ole oikeudellisesti hyväksyttävä peruste valitulle menettelytavalle. Myöskään esitutkintalain 5 §, jossa säädetään esitutkinnassa selvitettävistä asioista, ei luo poliisille oikeusperustetta omaisuuden hallussapitoon. Sinänsä poliisin toiminta tässä asiassa on kiistatta tehostanut ulosottoa. Kaikessa virkatoiminnassa on kuitenkin jo perustuslain mukaan tarkoin noudatettava lakia eikä tehokkuutta tule tavoitella lakiin perustumattomilla keinoilla.

Siitä, että kantelijan omaisuutta on pidetty poliisin hallussa ilman laillista perustetta, vastaa käytettävissä olevan selvityksen perusteella arvioituna rikosylikomisario. Hän on tiennyt takavarikon päättymisestä ja kantelijan asiamiehen useaan otteeseen esittämistä vaatimuksista. Rikosylikomisarion alaisten ei ole näytetty tienneen ainakaan omaisuuden palauttamisvaatimuksista eikä heillä muutoinkaan ole ollut syytä ryhtyä arvioimaan sitä, oliko omaisuuden hallussapidolle perusteita. Saadusta selvityksestä päätellen rikosylikomisario ei ole pitänyt omaisuuden palauttamista kantelijalle vaihtoehtona, vaan hän on ohjeistanut alaisiaan toimimaan vain ulosoton suuntaan. Hän ei selvityksen mukaan ole antanut alaisilleen mitään määräaikoja tai ylipäätään ohjetta toimia muuta kuin ulosoton suuntaan. Rikosylikomisario ei ole esittänyt oikeudellisesti hyväksyttävää perustetta sille, että hän ei ole ryhtynyt mihinkään toimiin omaisuuden palauttamiseksi kantelijalle tilanteessa, jossa hänellä ei ole ollut tiedossaan mitään lakiin perustuvaa oikeutta pitää kantelijan omaisuutta poliisin hallussa enää 14.4.2008 jälkeen.

Toimenpiteeni poliisin osalta käyvät ilmi kohdasta 4.

3.3.3

Ulosottoviranomaisten toiminta

Itse ulosmittausten osalta en katso sinänsä olevan aihetta epäillä menettelyä, joka antaisi minulle aihetta toimenpiteisiin. Kantelijalla on ollut ulosotossa asioita, joiden hoitamiseksi ulosmittaukset on toimitettu.

Huomiota kiinnittää kuitenkin kihlakunnanulosottomiehen 28.4.2008 päivätty viesti. Siinä hän vapaaehtoisesti pyytää poliisia säilyttämään koruja 2.5.2008 asti. Kuten edellä on todettu, kysymys ei ole ollut ulosotokaaren mukaisesta täytäntöönpanoa turvaavasta väliaikaistoimesta. Kihlakunnanvoudi toteaa lausunnossaan, että "oikein olisi ollut tehdä ulosotokaaren mukainen väliaikaistoimenpide, joka olisi peruttu viimeistään kolmen viikon kuluttua sen tekemisestä, ellei ulosmittaukselle olisi ollut perusteita. Tällöin poliisille olisi annettu erillinen päätös, jossa heidät erikseen olisi määrätty pitämään esineitä hallussaan tämän ajan."

Ulosottoviranomaisilla on siis käytössään täytäntöön turvaamiseksi mahdollisuus käyttää väliaikaistoimenpidettä, jos ulosmittausta ei syystä tai toisesta voida heti toimittaa. Kihlakunnanulosottomiehen käyttämällä epävirallisesti tulkittavalla pyynnöllä ei ole ollut oikeudellista merkitystä eikä sillä voida perustella sitä, ettei koruja luovutettu kantelijalle. Tällaista menettelytapaa ei tulisikaan käyttää varsinkin, kun pyynnön vastaanottava viranomainen voi virheellisesti tulkita sen itseään sitovaksi.

Saadun selvityksen mukaan tapahtuneesta on ulosottovirastossa keskusteltu kihlakunnanulosottomiehen kanssa ja häntä on ohjeistettu jatkossa toimimaan kihlakunnanvoudin lausunnosta ilmi käyväl-

lä tavalla. Tähän nähden pidän riittävänä, että saatan käsitykseni kihlakunnanulosottomiehen virheelisestä menettelystä hänen tietoonsa.

3.4

Muiden viranomaisten ilmoitukset ulosottoviranomaisille

Laillisuusvalvonnassa on toistuvasti todettu ongelmallisia tilanteita syntyvän, kun eri viranomaiset havaitsevat asiakkaallaan olevan esimerkiksi rahaa ja aletaan ottaa selvää, olisiko ko. henkilöllä asioita ulosotossa. Tapauksia on ollut muun muassa poliisin, rajavartiolaitoksen ja vankeinhoitoviranomaisten kohdalla (esim. päätökset dnro 605/4/02, 869/4/03, 2116/4/06, 3937/4/06 ja 2908/4/07).

Sinänsä on katsottu, että tieto tavatuista rahoista ei ole salassa pidettävä. On kuitenkin pidetty epäkohtana sitä, ettei tällaisesta henkilön yksityisyyden suojaan kohdistuvasta toimenpiteestä ole säädetty laissa. Asiassa dnro 869/4/03 oikeusministeriö antoi lausunnon, jossa todettiin, että sopivassa yhteydessä on arvioitava, tulisiko viranomaisten välisestä yhteistyöstä säätää erillinen laki tai ottaa siitä säännöksiä hallintolakiin vai tulisiko säännökset oma-aloitteisesti tietojen antamisesta sisällyttää julkisuuslakiin. Lausunnossa todettiin edelleen, että lainvalmistelussa on lähdetty siitä, että ulosottoviranomaisen tiedonsaanti perustuu aina tämän viranomaisen omaan aktiivisuuteen. Ulosottoasioissa ei ministeriön mukaan ole tarvetta luoda järjestelmiä, jotka oikeuttaisivat muut viranomaiset tapauksesta riippumatta ja oma-aloitteisesti ilmoittamaan ulosottovelallisia koskevia tietoja ulosottoviranomaisille sen lisäksi, mitä tuolloin oli jo ulosottolaissa säädetty.

En enemmälti tässä yhteydessä käy läpi aiempia apulaisoikeusasiamiesten kannanottoja. Totean vain, että on sinänsä ymmärrettävää, että perinnän tehostamiseksi haetaan uusia viranomaisyhteistyön muotoja. On kuitenkin ongelmallista, että puheena olevasta menettelystä ei ole säädetty laissa. Tämä sääntelemättömyys voi johtaa ainakin epäyhtenäiseen käytäntöön ja pahimmillaan jopa siihen, että ulosoton tehokkuuteen keskittyminen syrjäyttää muusta lainsäädännöstä johtuvat velvoitteet. Myös sisäasiainministeriön poliisiosasto on lausunnossaan katsonut, että asiasta tulisi säätää laissa.

Lähetänkin jäljennöksen tästä päätöksestäni tiedoksi sisäasiainministeriölle ja oikeusministeriölle ja pyydän niitä ilmoittamaan, mihin toimenpiteisiin asia mahdollisesti antaa aiheita.

4

YHTEENVETO JA TOIMENPITEET

Tässä tapauksessa on käynyt ilmi, että syyttäjä ei ole seurannut syyteharkinnassaan olevan asian takavarikkojen määräaikoja, minkä vuoksi takavarikon kumoaminen on viipynyt kolmisen viikkoa. Tällä ei kuitenkaan ole selvityksen perusteella arvioituna ollut käytännössä merkitystä tapahtumien lopputuloksen kannalta. Keskeistä on sen sijaan ollut se, että takavarikkojen kumoamisen jälkeen poliisi on laiminlyönyt ryhtyä toimenpiteisiin takavarikosta vapautuneen omaisuuden palauttamiseksi mahdollisimman nopeasti. Poliisi on 14.4.2008 alkaen pitänyt kantelijan omaisuutta hallussaan ilman laillista perustetta ulosmittauksiin saakka.

Kiinnitän kohdasta 3.3.1 tarkemmin ilmenevillä perusteilla kihlakunnansyyttäjän huomiota takavarikoiden määräaikojen seurantaan. Lisäksi saatan hänen tietoonsa, että takavarikko ei raukea itseltään syytteen nostamisen määräajan kuluttua, vaan se on erikseen kumottava. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Rikosylikomisarion menettelyssä ei ole ollut moitittavaa se, että hän ryhtyi selvittämään kantelijan mahdollisia ulosottoasioita, vaikka kohdassa 3.4 todetulla tavalla viranomaisten oma-aloitteinen toiminta ulosoton suuntaan ei olekaan ongelmatonta. Keskeistä on, että tämä selvittäminen ei ole ollut hyväksyttävä peruste jättää omaisuus palauttamatta. Vain jos ulosottoviranomainen olisi tehnyt asiassa ulosottokaaren mukaisen väliaikaistoimen tai ulosmittannut omaisuuden, olisi poliisilla ollut oikeus (ja silloin myös velvollisuus) pitää kantelijan takavarikosta vapautunut omaisuus hallussaan. Mitään väliaikaistoimia ei ole tehty, joten vasta ulosmittausten jälkeen on poliisilla taas ollut oikeudellisesti hyväksyttävä peruste olla luovuttamatta omaisuutta kantelijalle.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan rikosylikomisariolle huomautuksen vastaisen varalle kohdassa 3.3.2 selostetusta lainvastaisesta menettelystä. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Lähetän päätökseni tiedoksi myös rikosylikonstaapelille

Lisäksi saatan kihlakunnanulosottomiehen tietoon käsitykseni hänen kohdassa 3.3.3 selostetusta virheellisestä menettelystäni. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Lopuksi lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni sisäasiainministeriölle ja oikeusministeriölle. Pyydän niitä ilmoittamaan 24.9.2010 mennessä, mihin toimenpiteisiin tämä päätökseni ja edellä kohdassa 3.4 mainitut aiemmat päätökset mahdollisesti antavat aiheita.

Muihin toimenpiteisiin asia ei anna aiheita.